Overdenking over Exodus 20: 14

serie Tien Geboden – 8/11

Gods Tien Woorden brengen muziek in ons leven - het zevende gebod: God beschermt kostbare en kwetsbare liefde op weg naar het grote Bruiloftsfeest



1e lied: Ontferm U God, ontferm U, hoor mijn klacht - Psalm 51 (LvdK/LB)

1 **Ontferm U God, ontferm U, hoor mijn klacht, / ik roep tot U, vergeef, vergeef mijn zonden. / Herstel mijn hart, zie, hoe het is geschonden. / Door eigen schuld verzink ik in de nacht. / Wees mij nabij naar uw barmhartigheid, reinig mij door uw diepe mededogen. / Om al mijn kwaad kwelt zich mijn hart en schreit, / mijn zonden staan mij dagelijks voor ogen.**

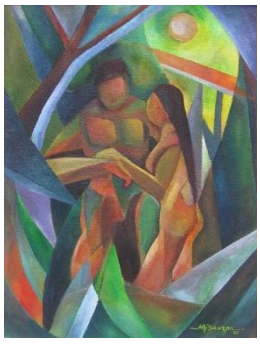
5 **Schep in mij, God, een hart dat leeft in 't licht, / geef mij een vaste geest, die diep van binnen / zonder onzekerheid U blijft beminnen, / verwerp mij niet van voor uw aangezicht. / Ontneem mij niet uw heilge Geest, o God, laat in uw heil mijn hart zich nu verblijden, / en richt geheel mijn wil op uw gebod, / dan zal ik zondaars op uw wegen leiden.**

Bijbel: Genesis 2: 18, 21-25 (NBV21)

18 De HEER God zei: ‘Het is niet goed dat de mens alleen is, Ik zal een helper voor hem
maken die bij hem past.’ (...) 21 Toen liet de HEER de mens in een diepe slaap vallen.
Terwijl de mens sliep nam Hij een van zijn ribben weg en sloot het lichaam weer op
die plaats. 22 Uit de rib die Hij bij de mens had weggenomen, bouwde de HEER God
een vrouw en Hij bracht haar bij de mens. 23 Toen riep de mens uit:

‘Dit is ze! Mijn eigen gebeente, mijn eigen vlees en bloed.
Vrouw wordt zij genoemd, genomen uit een man.’

24 Daarom maakt een man zich los van zijn vader en moeder, hecht hij zich
aan zijn vrouw, en zij zullen één lichaam zijn. 25 Beiden waren ze naakt,
de mens en zijn vrouw, maar ze schaamden zich niet voor elkaar.



Michael Bauzon

Exodus 20: 14 (NBV21) [7e gebod]

14 **Pleeg geen overspel.** [HSV: U zult niet echtbreken; BGT: Ga niet vreemd.]

Matteüs 5: 27-30 (NBV21) – *uit de Bergrede*

27 Jullie hebben gehoord dat gezegd werd: ‘Pleeg geen overspel.’ 28 Dit zeg Ik
daarover: iedereen die naar een vrouw kijkt en haar begeert, heeft in zijn hart al
overspel met haar gepleegd. 29-30 Als je rechteroog of je rechterhand je ten val
brengt, ruk je oog uit, hak je hand af en werp het weg. Je kunt immers beter een van
je lichaamsdelen verliezen dan dat je met je hele lichaam naar de Gehenna gaat.

Overdenking - *God beschermt onze kostbare en kwetsbare liefde* *(Exodus 20:14)*

Muziek is prachtig, doordat verschillende tonen met elkaar in harmonie komen.
Dat maakt muziek zo ***kostbaar***: ‘t kan je diep raken. Maar muziek is ook ***kwetsbaar***.
Wanneer één snaar van een viool of piano ontstemd raakt, hoor je dat meteen: vals!
Soms kan een snaar zelfs breken. Zo is ‘t ook met relaties, vooral met het **huwelijk**.

In het begin stelde God het huwelijk in als een verbond van liefde en trouw tussen een man en een vrouw. God zag dat Adam hulpbehoevend was en gaf hem een *helper* die bij hem paste: Eva als *‘tegenover’*. (**Genesis 2:18, 21-22**)
Er is een mooie verhaal van de rabbijnen: ‘God schiep de vrouw niet uit het *hoofd* van de man - om te heersen; ook niet van zijn *voet* - om vertrapt te worden.
Nee, uit zijn *rib* - om gelijkwaardig te zijn, dicht bij het hart.’
Hoe **kostbaar** als twee mensen hun leven met elkaar mogen delen! Ja, hun huis en bed, vreugde en verdriet, hun gezondheid en ziekte, kracht en kwetsbaarheid.
Gehuwden beloven elkaar trouw *‘in voor- en tegenspoed’*. Niet alleen zolang alles fijn gaat, maar ook wanneer het leven soms moeilijk wordt.



Sommigen onder ons zijn 50, 60 of zelfs 70 jaar getrouwd geweest. Wat een lange geschiedenis ligt daarin besloten: jaren van samen leven en werken, samen zorgen, samen lachen en samen huilen. Zo’n huwelijk kan dan iets weerspiegelen van Gods liefde en trouw. Niet omdat twee mensen nooit fouten maken, maar omdat zij vanuit hun trouwbelofte elkaar aldoor opnieuw willen zoeken en vergeven.

Tegelijk weten we dat het huwelijk **kwetsbaar** is. Liefde kan beschadigd raken.
Mensen kunnen elkaar kwijtraken. Er kan ontrouw zijn, verwijdering of verlating.
Er zijn mensen die zijn gescheiden, soms tegen hun eigen wens in.
Er zijn ook mensen nooit getrouwd, terwijl ze dat wel graag wilden.
En velen moeten verder nadat hun geliefde man of vrouw is gestorven.
Al die verschillende situaties maken dat we voorzichtig hierover spreken.
God waarschuwt ons hier voor het plegen van overspel. Dan kwets je het hart en vertrouwen van de ander voor eigen, vaak tijdelijk seksueel genot.
De muziek van de liefde wordt dan ruw verstoord door dissonanten.

God zegt in het zevende gebod: ***‘Pleeg geen overspel.’*** (**Exodus 20:14**)
Niet om ons te betuttelen, maar om de liefde van gehuwden te beschermen.
Achter dit gebod klopt het hart van God. Omdat God weet hoe kostbaar en kwetsbaar liefde en seksualiteit zijn. Vatbaar soms voor gedoe of overspel.
Jezus zegt in **Matteüs 5** dat overspel niet pas begint bij de *dáád* van het overspel.
Hij heeft ‘t over het *kijken* naar een ander met verkeerde verlangens.
Daarmee brengt Hij het gebod heel dichtbij ons: ‘Wat leeft er in je hart?’
Dat kan ons onrustig maken. Want wie van ons heeft áltijd zuivere gedachten?

Wie van ons heeft nóóit verkeerd naar een ander gekeken, nóóit de man of vrouw van de ander in een flits begeerd, nóóit een ander tekortgedaan?
Niemand van ons ontspringt de dans, als Jezus ‘t over het zevende gebod heeft!

Daarom past **Psalm 51** goed hierbij. David bidt: ***‘Schep mij een rein hart, o God.’***
Hij erkent zijn zonde van overspel met Batseba, de vrouw van Uria. (**2 Samuël 11-12**)
Hij vraagt niet alleen om vergeving, maar ook of God hem vanbinnen wil vernieuwen.
Dat gebed mogen ook wij bidden. Niet alleen getrouwde mensen, maar iedereen.
Ja, ook ouderen, want aantrekkingskracht en gevoelens gaan *niet* met pensioen.

Het zevende gebod gaat ten diepste over de vraag: **hoe kijk ik naar de ander?**
Zie ik de ander als iemand die goed is voor m’n eigen verlangens? Of zie ik de ander als een kostbaar mens, door God geschapen en vaak behorend aan een ander?

Hier horen we de muziek van dit gebod. God zegt: ‘Bescherm de liefde, wees trouw. Ga zorgvuldig om met andermans hart en lichaam. Je lichaam is een tempel van de Geest (**HC Zondag 41**); laat je liefde iets weerspiegelen van mijn liefde.’ Dan verdwijnen de valse noten en komt er muziek in je leven, of je nu gehuwd bent of niet.



Ergens vergelijkt Paulus het huwelijk met **de liefde tussen Christus en zijn gemeente.** (**Efeziërs 5:21-33**) Christus heeft zijn kerk, zijn bruid, liefgehad. Hij gaf zichzelf voor haar. Zijn liefde is geen liefde die *neemt*, maar een liefde die *geeft*. Geen liefde die stopt zodra ‘t moeilijk wordt, maar een liefde die trouw blijft. Dat bewees Jezus, toen Hij het kruis aanvaardde om onze zonden, ook tegen dit gebod.

Geen enkel huwelijk weerspiegelt die liefde volmaakt.
Ook het beste huwelijk kent tekortkomingen en zonden.
Het evangelie zegt dan dat onze hoop niet rust op *ònze* trouw, maar op die van ***Christus***.
Hij blijft trouw wanneer wij tekortschieten.
Hij zoekt mensen op die verdwaald zijn. Hij vergeeft wie met berouw tot Hem komt.
Hij heelt wat gebroken is en helpt dragen wat hier niet meer hersteld kan worden.

De Bijbel eindigt met **het bruiloftsfeest van het Lam**. (**Openbaring 19:6-10; 21:1-2**)
Christus en zijn gemeente als bruid zullen dan voor altijd bij elkaar zijn.
Daar zal geen ontrouw, geen eenzaamheid, scheiding of afscheid meer zijn.
Daar zal niemand meer aan tafel zitten met een lege plaats naast zich.

Tot die dag zegt God tegen ons: bescherm wat kostbaar is en kwetsbaar.
Heb lief en wees trouw waar je kunt. Zoek vergeving waar je tekortgeschoten bent.
Wees mild voor wie pijn met zich meedraagt. Vertrouw bovenal op Jezus Christus, de Bruidegom die zijn bruid nooit in de steek laat. Zo brengt ook dit gebod muziek in ons leven: de muziek van liefde, trouw, vergeving en hoop.
Amen.

2e lied: **Eens komt de grote zomer** – Gezang 288 (LvdK) ; andere melodie: LvdK 303 'De ware kerk des Heren'

4 **Ook ons zal God verlossen / uit alle pijn en nood, / van 't woeden van de boze, van 't vrezen voor de dood, / van aarzelen en klagen, / verdriet en bitterheid, van alles wat wij dragen, / van 't lijden aan de tijd.**

5 **Ja, Hij zal ons geleiden / in 't schone paradijs, / het bruiloftsmaal bereiden zijn grote naam ten prijs. / De liefde die wij zingen, / zo schoon, zo ongekend, zal uit de bron ontspringen / van God ons middelpunt.**

8 **Dan zal het loflied schallen / rondom de gouden troon; / dan heffen wij daar allen / met grote vreugde aan: / lof zij en eer en sterkte / de Vader en de Zoon, de Geest om al zijn werken / zij lof van nu voortaan.**

Gebed

Trouwe God en Vader, dank U voor uw goede geboden, die ons leven willen beschermen. Dank U voor liefde en trouw tussen mensen. Wat een kostbaar geschenk, als mannen en vrouwen in hun huwelijk jarenlang samen mochten en mogen optrekken.
Dank U voor allen die iets hebben laten zien van volharding, zorg en trouw.

Heer, U kent ook onze kwetsbaarheid en gebrokenheid.
Verdriet om onvervuld verlangen, om moeiten, schaamte, scheiding, verkeerde keuzes.
Verdriet om verlies van je man of vrouw. Wees ieder nabij die pijn of gemis meedraagt.

Heer Jezus, waar wij tekortgeschoten zijn, vragen wij om uw vergeving en heling.
Waar iets gebroken is, vragen wij om uw troost en genezing.
Waar trouw zwaar valt, vragen wij kracht em volharding om het goede te zoeken.
Uw liefde is groter dan onze zwakheid en uw genade sterker dan onze schuld.

Wij danken U voor Jezus Christus, de Bruidegom die zijn kerk liefheeft en zich gaf voor haar. Houd ons vast in die liefde, tot de dag waarop alle verdriet voorbij zal zijn en wij mogen delen in het bruiloftsfeest van het Lam. Dan zal de muziek van uw liefde volkomen klinken, zonder breuk, zonder afscheid, in eeuwige vreugde bij U. Om Jezus' wil. Amen.

Zondag 41 (Heidelbergse Catechismus)

Vraag 108: **Wat leert (!) ons het zevende gebod?**

Dat alle onkuisheid door God vervloekt is. Daarom moeten wij die hartgrondig haten en rein en ingetogen leven, zowel in het heilig huwelijk als daarbuiten.

Vraag 109: **Verbiedt God in dit gebod niet meer dan echtbreuk?**

Omdat zowel ons lichaam als onze ziel een tempel van de Heilige Geest is (1 Kor. 6:18,20), wil God dat wij ze beide zuiver en heilig bewaren. Daarom verbiedt Hij alle onreine daden, gebaren, woorden, gedachten, begeerten en wat de mens daartoe verleiden kan.